

Rozważania: środa 3 tygodnia okresu zwykłego

Rozważanie na środę 3
tygodnia okresu zwykłego.
Proponowane tematy to: ziarno,
które przemienia serce;
poszukiwanie prawdziwego
szczęścia; rosnąć pośród cierni.

24-01-2024

- Ziarno, które przemienia serce;
- Poszukiwanie prawdziwego
szczęścia;
- Rosnąć pośród cierni.

TŁUM ludzi podążający za Jezusem był tak wielki, że zmuszony jest On do wykazania się kreatywnością, aby Jego słowa dotarły do wszystkich. Postanawia więc wejść do łodzi i stamtąd przemówić do tłumu. Pośród wielu innych przypowieści, ze szczególną uwagą opisuje warunki, w jakich nasiona mogą przynieść owoce. Jest to obraz, za pomocą którego Pan chce skłonić nas do refleksji nad naszą gotowością na przyjęcie Jego przesłania i dlatego apeluje do nas, o szczerłość wobec samych siebie.

„A oto są ci [posiani] na drodze: u nich się sieje słowo, a skoro je usłyszą, zaraz przychodzi szatan i porywa słowo zasiane w nich” (Mk 4,15). Nauczanie Chrystusa jest skierowane do całej osoby. Oznacza to, że nie odnosi się tylko do pewnych aspektów życia, ale dotyczy

całej naszej istoty i dlatego wymaga również pełnego przestrzegania, ponieważ jej celem jest nasze szczęście na ziemi i w niebie. W dzisiejszych czasach, gdy otrzymujemy tak wiele wiadomości i bodźców, możemy zachowywać się jak ciekawscy wędrowcy. Słuchamy różnych informacji bez poświęcania czasu na ich uważną ocenę i bez większego rozeznania tego, co wpuszczamy do naszych serc. W ten sposób możemy mieć trudności z wyraźnym dostrzeżeniem tego, co może być istotne dla naszego życia, a co pozostaje jedynie nieistotną ciekawostką.

Ziarno Słowa „jest już obecne w naszych sercach, ale sprawienie, by dojrzało zależy od nas, zależy od tego, jak przyjmujemy to ziarno. Często jesteśmy rozproszeni przez zbyt wiele interesów, przez zbyt wiele przynęt i trudno nam rozeznąć pośród wielu głosów i wielu słów,

Słowo Pana, jedyne, czyniące nas wolnymi”^[1]. Jezus zaprasza nas, abyśmy pozwolili Jego Słowu wejść do naszego umysłu i naszego serca. W ten sposób będzie mogło się zakorzenić i wzrastać, a szatanowi trudniej będzie je wyrwać. „Wiara daje nie tylko garść informacji co do tożsamości Chrystusa, lecz zakłada osobistą więź z Nim, przyłgnięcie całej osoby, jej inteligencji, woli i uczuć do Bożego objawienia się”^[2].

„PODOBNIĘ na miejscach skalistych posiani są ci, którzy, gdy usłyszą słowo, natychmiast przyjmują je z radością, lecz nie mają w sobie korzenia i są niestali. Gdy potem przyjdzie ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, zaraz się załamują” (Mk 4,16-17). Radość świadczy o tym, że to, co usłyszeliśmy, znajduje głębokie odbicie w naszym sercu.

Każdej dobrej nowinie towarzyszy pewna radość. Jezus zaprasza nas jednak do refleksji nad głębią naszej radości. Na tym świecie wszystko, co wartościowe, ma swoją cenę i często właśnie w poświęceniu ujawniają się najgłębsze potrzeby naszego serca.

Nie oznacza to, że życie chrześcijańskie polega na gromadzeniu cierpienia na ziemi, aby móc później doświadczać szczęścia w wieczności. „Szczęście w niebie - pisał św. Josemaria - jest dla tych, którzy umieją być szczęśliwi na ziemi”^[3]. Propozycja Jezusa polega raczej na pragnieniu tych ideałów, które nadają kierunek naszemu życiu i wypełniają nas całkowicie, oraz na manifestowaniu tych pragnień w naszym postępowaniu. On wie, że istnieją pewne przyjemności, które są łatwiejsze do osiągnięcia, ale są bardziej powierzchowne, i inne, które wymagają więcej wewnętrznego

wysiłku, ponieważ są głębsze.
Uśmiech, gdy jest się w złym
nastroju, zwykle kosztuje znacznie
więcej niż delectowanie się
ulubionym daniem, ale może
zapewnić trwalsze szczęście,
ponieważ dobro, którego szukamy,
jest znacznie bardziej ambitne:
pragnienie, aby zewnętrzne lub
wewnętrzne okoliczności nie
przeszkadzały nam być siewcami
pokoju i radości.

W końcu, jak powiedział założyciel
Opus Dei, prawdziwe szczęście nie
zależy tak bardzo od gromadzenia
intensywnych doświadczeń lub
natychmiastowych przyjemności, ale
od wewnętrznego usposobienia, aby
zawsze czuć się w towarzystwie
Boga: „Przeżywasz dni wielkiej
radości, duszę masz przepełnioną
Słońcem i kolorem. A co
najdziwniejsze, powodem twojej
radości jest to samo, co kiedyś cię
zniechęcało! Tak jest zawsze:

wszystko zależy od punktu widzenia.
— *Laetetur cor quaerentium*
Dominum! — zawsze, kiedy się szuka
Pana, serce nie posiada się z
radości”^[4].
—

„SĄ INNI, którzy są zasiani między
ciernie: to są ci, którzy słuchają
wprawdzie słowa, lecz troski tego
świata, ułuda bogactwa i inne żądze
wciskają się i zagłuszają słowo, tak że
zostaje bezowocne” (Mk 4,18-19).
Czasami ziarno Bożego słowa może
zagubić się w nas z powodu trosk
codziennego życia. Oczywiście Jezus
nie oczekuje, że będziemy je
ignorować. Być może nasze życie,
podobnie jak wielu innych ludzi,
koncentruje się na pragnieniu
podążania za Bogiem pośród świata i
logiczne jest, że sprawy rodzinne i
zawodowe zajmują ważną część
naszego czasu i naszych umysłów.

Wszystkie te obowiązki stanowią znaczną część drogi do świętości. Dlatego Pan nie chce, aby te sprawy pozostawały na marginesie naszego chrześcijańskiego życia, ale abyśmy umieli je przeżywać razem z Nim. „Pewien człowiek, dusza modlitwy, mawiał: Niech w naszych zamiarach Jezus będzie celem; w naszych uczuciach Miłością; w naszych rozmowach tematem; w naszych działaniach wzorem”^[5]. Przesłanie Chrystusa nie jest tylko kolejnym tematem naszej egzystencji, ale płaszczyzną, na tle której wszystkie inne aspekty naszego życia są rozumiane i nabierają sensu. Ziarno może wzrastać, gdy trafi na dobrą glebę, nawet jeśli w swoim rozwoju napotyka na przeszkody; jeśli przez cały czas szukamy zjednoczenia z Panem, stopniowo odnajdziemy drogę do życia zgodnego z Jego wolą.

Przypowieść o siewcy, opowiedziana przez Jezusa z łodzi, może pomóc

nam zbadać czy mamy wystarczającą
uczciwość w sercu, aby pozwolić
Chrystusowi królować w nas. Z
pewnością pragniemy, podobnie jak
Matka Boża, być zaliczeni do tych, w
których słowo Boże przynosi owoc,
który trwa i przynosi szczęście
wszystkim wokół. „W końcu na
ziemię żyzną zostali posiani ci,
którzy słuchają słowa, przyjmują je i
wydają owoc: trzydziestokrotny,
sześćdziesięciokrotny i stokrotny”
(Mk 4, 20).

[1] Franciszek, *Anioł Pański*, 12-
VII-2020.

[2] Benedykt XVI, *Homilia*, 21-
VIII-2011.

[3] Św. Josemaría, *Kuźnia*, punkt 1005.

[4] Idem, *Bruzda*, punkt 72.

^[5] Idem, *Droga*, punkt 271.

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
rozwazania-sroda-3-tygodnia-okresu-
zwyklego/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-sroda-3-tygodnia-okresu-zwyklego/) (13-08-2025)